

РЕШЕНИЕ

№ 4539

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4071** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от Н. Д., срещу решение № 20043307/15.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 11910/2018 г. по описа на Софийски районен съд, 133-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-004758/07.06.2018 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконнообразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е осъществен състава на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление. В с.з. се представлява от адв. С. – К., която поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът, чрез проц. представител юриск. Х., оспорва жалбата, претендира потвърждаване на процесното решение, както и разноски по делото за юриск. възн.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

В мотивите на процесното решение районният съд приема, че съставът на

нарушението е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата, които го установяват по безспорен и категоричен начин. Като е достигнал до този извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за изменение на процесното НП в частта на наложената санкция.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо. Въззивният съд правилно е приложил материалния закон при точно спазване на процесуалния закон.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ, притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество, фактичката обстановка, изложена в АУАН, се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника както посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Въззивният съд е обсъдил всички приети по делото доказателства, в съответствие с процесуалните правила и правилно е приел за установена, посочената в решението фактическа обстановка при липса на каквито и да било нарушения. Правилно е приел, че от фактическа страна е доказано извършеното нарушение, изложено в НП. Правилно се установява от доказателствата по делото неизплащането на възнаграждение на работника по вина работодателя, който не е изплатил същото, въпреки влезлите в сила предписания. В основната си част, възраженията на касатора са свързани със законосъобразността им, която обаче се преценява в различно съдебно производство по реда на АПК, понеже предписанията по своя характер представляват самостоятелен индивидуален административен акт, подлежащ на самостоятелно оспорване, данни за каквото по делото не са налице. Същите са влезли в сила и за дружеството е налице безспорно установеното задължение за заплащане на дължимото на работника в посоченият срок труд. възнаграждение. Срокът е конкретизиран – 01.03.2018 г., като в същия, възнаграждението не е изплатено, видно и от представената справка за движение по сметките на касатора. В случая не е налице липса на обективна възможност за изплащане на възнаграждението от страна на работодателя и за изпълнение на дадените предписания от контр. органи, което води до осъществен от обективна страна състав на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Съдът споделя всички правни съображения, изложени в оспореното решение, относно липсата на нарушения на процесуалните правила и на матер. закон, допуснати от страна на наказващия орган както и тези, относно изменението по размер на наложеното наказание, макар че липсва подадена жалба от ответника в тази му част.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 е осъществен от фактическа и правна страна от наказаното дружество като процесното решение е правилно и законосъобразно.

От проц. представител на ответника се претендират разноски за юриск. възн., които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, в размер на 100 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV касационен

състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 20043307/15.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 11910/2018 г. по описа на Софийски районен съд, 133-и състав;

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от Н. Д., да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева за юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.